

ת"פ 6911/08 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 6911-08 מדינת ישראל נ' פלונית
תיק חיזוני: 453493/2020

בפני כבוד השופט סימי פרג קימלוב
מאשינה מדינת ישראל
נגד פלונית
נאשםת **פסק דין**

ענינו של פסק דין זה בהפסקת הליכים בעניינה של הנאשםת לפי חוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית - התפתחותית), תשכ"ט - 1969 (להלן: "חוק הסעד").

העובדות וההליכים המשפטיים

1. כנגד הנאשםת הוגש כתב אישום המיחס לה עבירה פיצעה כשערין מזין - עבירה לפי סעיף 334 + סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתוב האישום היו הנאשםת והמתلون בני זוג נשואים ומתגוררים בקריות ים. בתאריך 23.7.2020 בסמוך לשעה 21:00 עת שב המתلون בבית מעבודתו, פנה לנאשםת והצע לה לאכול עמו ארוחת ערבי. משסירהה הנאשםת להצעתו לאכול יחדיו ארוחת ערבי, ניגש המתلون למטבח הבית והcin לעצמו אוכל. באותו נסיבות, לאחר שסימן המתلون לאכול, ניגש למיטתו כאשר הוא אוחז בידו בפלפון האיש שלו. או אז, ניגשה הנאשםת, חטפה מידו את הפלפון הננייד והטיחה אותו ברצפה.

בעקבות האמור, משבחינה הנאשםת כי המתلون קם ממיטתו ורצה לצאת מהבית בעקבות מעשה, החלה הנאשםת לתקוף אותו בכר שشرطו אותו באמצעות ציפורניה בחזהו ובידי וגרמה לו לחבלות של ממש בדמות שפוחפים שטחים מרובים. בהמשך, משבחין המתلون כי על השולחן במטבח הבית מונחת כוס לשתיית קפה ובתוכה מים חמימים ולצדיה מונחת סכין מטבח בעל ידית בצביע כתום, לך המתلون את הפינגן וספר את תחולתו לכior. הנאשםת ניצלה את ההזדמנות ולקחה לידי את הסכין ודקלה באמצעותה את המתلون שלוש פעמים, בבית החזה, בזרוע שמאל ובעצם הבירח מצד שמאל. בעקבות האמור, נפצע המתلون באחור הצלעות, פצע של עד 2 ס"מ בעצם הבירח ופצע עד 4 ס"מ בזרוע שמאל ונזקק לטיפול רפואי.

3. לביקשת ההגנה הופנתה הנאשםת לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית וכן לקבלת חוות דעת של ועדת האבחון על פי חוק הסעד וזאת על רקע הייתה סובלת ממחלה ההנטינגטון.

עמוד 1

4. מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה ביום 11.3.21 בבית המשפט עליה כי הנואמת סובלת ממחלה ההנטינגטון. מחלת ניונית קשה הנגרמת ממותם של תא מוח ומשלבת הליכי דימנציה, קשיי זיכרון וקשיי בשליטה תנוועתית. חוות הדעת מצינית כי יכולת השיפוט ושיקול הדעת של הנואמת לקויים. עוד צוין שהנאומת איננה מוכרת למערכת הפסיכיאטרית טרם הסתבכotta בתיק זה. חוות הדעת מצינית כי הנואמת איננה יכולה להבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור ואיננה מסוגלת ליטול חלק בהליך המשפטיים כנגדה ולש特派 פעולה עם סגורה. לפיכך, קבעה חוות דעת זו שהנאומת איננה כשרה לעמוד דין.

5. ביום 25.3.21 הוגשה חוות דעת של ועדת האבחון. חוות הדעת מצינית כי הנואמת מאובחנת כסובלת ממחלה ההנטינגטון, מתקשה בהליך ונווצרת בהליך, סובלת מדמנציה ותשושת نفس. עוד מצוין כי לאור השנים הנואמת לא טופלה בגין מחלתה. כת שואה הנואמת בבית אבות ביחידת תשושי נש וזאת במסגרת הליכי המעצר. על פי הערכת הגריאטר המ徇וזי ד"ר גנדי קוגן מחודש אוקטובר 2020, הנואמת סובלת מדמנציה, איננה מסוגלת לתפקיד באופן עצמאי, ולא השגה צמודה עלולה לסכן את עצמה וסביבה. חברי ועדת האבחון קבעו כי הנואמת מתפרקת בתחום שאינו מוגבלות שכילת התפתחותית וכי תפקודה הוא על רקע מחלת ההנטינגטון ממנה היא סובלת. לשיכום קבעה חוות הדעת כי הנואמת אינה יודעת להבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור ובין סיבה לתוכאה וכן איננה מסוגלת להבין את ההליך המשפטי או את ההשלכות של המעשים המិוחסים לה בכתב האישום. כמו כן קבעה ועדת האבחון כי היא סבורה כי בעת ביצוע המעשה לא הייתה הנואמת אחראית למעשה וכי מחלת הננטינגטון גורמת לפעולות אלימה, אימפולסיבית וחסרת שיפוט, דהיינו דחק שאינו בר כיבוש. במסגרת המלצות המליצו חברי ועדת האבחון על דיור חוץ ביתו ביתו אבות במחלקה לתשושי نفس.

6. ביום 8.4.21 הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית משלימה במסגרתה צוין כי הנואמת מאושפצת במחלקה לתשושי نفس בהשגה מתמדת 24 שעות ביממה על ידי צוות המחלקה. מצבה הנפשי מאז קיבלתה לבית האבות מאוזן וטוב ללא אירועים חריגים של מסוכנות לעצמה או לאחרים ומסגרת זו עונה על צרכיה ומתאימה למצבה.

7. הצדדים הגיעו להסכמה לפיה לאחר עיון בחוות הדעת שהוגשו בעניינה של הנואמת, יפסיקו ההליכים על פי סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (**להלן: "הסדר פ"**). המשימה עטרה לאימוץ המלצות ועדת האבחון ולהפסיק ההליכים על פי חוק הסעד וכן עטרה לאמץ את המלצות דרכי הטיפול. הסגור טען כי הוא רשאי לשיקול דעת את השאלה מכוח איזה חוק יש להפסיק את ההליכים בעניינה של הנואמת, האם על פי חוק טיפול בחולי נפש, תשנ"א - 1991 (**להלן: "חוק טח"ז"**) או על פי חוק הסעד וביקש לאמץ את המלצות הטיפוליות בעניינה של הנואמת.

דין והכרעה

8. הסמכות להורות על הפסקת ההליכים נגד מי שאינו כשר לעמוד לדין מצויה בסעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי, הקובע כך:

"קבע בית המשפט לפי סעיף 6 (א) לחוק טיפול בחולי נפש, התשט"ו-1953 או לפי סעיף 19ב(1) לחוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית), תשכ"ט-1969, שנאשם אינו מסוגל לעמוד לדין, יפסיק את ההליכים נגדו...".

.8. סעיף 19ב לחוק הסעד קובע:

9ב. העמד אדם לדין פלילי ובית המשפט מצא, אם על פי ראיות שהובאו לפניו מטעם אחד מבוצלי הדין ואם על פי ראיות שהובאו לפניו ביזמתו שלו, אחת מהלאה:

- (1) שהנאשם אינו מסוגל לעמוד לדין מחמת ליקוי בקשרו השכל;
- (2) שהנאשם עשה את מעשה העבירה שהואשם בו, אך מחמת ליקוי בקשרו השכלי בשעת מעשה אין הוא בר עונשין, יצווה בית המשפט שהנאשם יבוא לפני ועדת האבחן כדי שתחוליט על דרכי הטיפול בו, ויחוללו הוראות חוק זה בשינויים המחייבים.

.9. כאמור, הצדדים הגיעו להסכמה בסימן לב לחוות הדעת שהוגשו בעניינה של הנאשם כי ההליכים יופסקו על פי סעיף 170 לחס"פ וזאת בשל העובדה שהנאשם איננה מסוגלת לעמוד לדין כתוצאה ממחלה הנティיגטן ממנה היא סובלת. לפיכך, אין מחלוקת כי התנאים שבסעיף 170 לחס"פ מתקיימים וזאת גם דעתו על סマー התרשםות מהנאשם במהלך הדיונים שהתקיימו בעניינה וכן על סマー חוות הדעת שהוגשו בעניינה.

.9. בענייננו חוות הדעת של ועדת האבחן מצינית מפורשות כי בעת ביצוע המעשה לא הייתה הנאשם אחראית למעשהיה וכי מחלת הנティיגטן גורמת לפעולות אלימה, אימפרלטיבית וחסרת שיפוט, דהיינו דחף שאינו בר כיבוש. הנאשם אינה יודעת להבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור ובין סיבה לתוצאה וכן אינה מסוגלת להבין המשפט או את ההשלכות של המעשים המוחשיים לה בכתב האישום. חוות הדעת זאת משתלבת עם חוות הדעת האחרות שהוגשו בעניינה של הנאשם והמסקנות שנקבעו. כל חוות הדעת מציניות את הקשר היסיבתי בין מחלתה של הנאשם לבין אי כשרותה לעמוד לדין. לפיכך, לאור המפורט בחוות הדעת אני קובעת שהנאשם אינה כשרה לעמוד לדין מחמת מחלת הנティיגטן ממנה היא סובלת וזאת על פי חוק הסעד ובהתבסס על חוות הדעת של ועדת האבחן. לאחר סיום ההליך בבית המשפט, הנאשם תהיה נתונה בפיקוח ועדת האבחן והעובדים הסוציאליים על מנת לוודא את קיומ התכנית הטיפולית וזאת על פי הוראות חוק הסעד.

.10. חוות הדעת של ועדת האבחן המליצה על דרכי טיפול בעניינה של הנאשם בדמות השמתה במסגרת חוץ ביתית ודומה כי גם על פי חוות הדעת הפסיכיאטרית המסגרת בה היא שווה CUT במסגרת הליני המעוצר תואמת את

צרכיה ומבטיחה את הטיפול בנאשمت ואת ההגנה ממסוכנות שנשכפת לנאשמת עצמה או לסובבים אותה. ראיו
לציין כי על פי חוק הסעד מי שאמון על קביעת דרכי הטיפול היא ועדת האבחן ולא בית המשפט ככל שבית המשפט
קובע את הפסיקת ההליכים על פי חוק הסעד.

11. סיכומו של דבר, אני מורה כדלקמן:

א. לאור העובדה שהנאשمت אינה כשרה לעמוד לדין, בשל מחלת הנטינגרטן ממנה היא סובלת,
אני מפסיק את ההליכים בהתאם לסעיף 170 לחס"פ.

ב. לאור העובדה שועדת האבחן כבר הגישה המלצהה אני מורה שועדת האבחן, הרשות
הLocale ומדובר בסיעודי בו שווה הנאשמת יישמו את התכנית עליה המלצה וועדת האבחן,
יפקחו על ביצוע התכנית ויפעלו בהתאם להוראות חוק הסעד במקרה והתכנית לא תבוצע.

ג. ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים - סכין, בחלווף תקופת הערעור.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחווי.

ניתן היום, י"ג איר תשפ"א, 25 אפריל 2021, בנסיבות
הצדדים.